

ชื่อ :นายคณินณัฐ ชาญชนะโยธิน

ขนาด : 80X100 ซม.

สถาบัน:โรงเรียนบุญวัฒนา

วรรณกรรม: แม่ น้ำ รำลึก

ผลงาน : บึงบัว

เทคนิค : สีอะครีลิค

รหัส : 14-030

ราคา : 8,000 บาท

Name : Kaninnutch Chanchanayothin

Size : 80X100 cm.

Academy : Boonwattana school

Literature : Reminiscence of the River

Title : Bueng Bua

Medium : Acrylic

Code : 14-030

Price : 8,000 THB

วรรณกรรม / Literature

โลกขณะลอยคอท่ามกลางบัว

ระคนด้วยหวั่นกลัวและอิมหวาน

หอมยิ่งยวนเฝ้าบัวดอกบัวบาน

แม่แซนขาแซบชานนามก้านบัว

เราต่างรู้พิษสงของตาเต่า

คันกระสุนจับเป้าเข้าที่หัว

คิดแล้วอยากละทิ้งเรายิ่งกลัว

ใจเต้นออกนอกอกตัวระรัวกลอง

ด้วยดวงตาของแกไม่แพ้เหยี่ยว

แม่ตะแกแก่เหยี่ยวแต่จ้องหอม

ภาพของแกที่เรานั้นเฝ้ามอง

ลึกลับในครวลงของตนเอง

กระท่อมแกมีงูอยู่เป็นเพื่อน

แต่คนงูดูเหมือนไม่ข่มเหง

ทั้งเขียดกบคางคกทั้งนกเพลง

โลกที่ไม่รีบเร่งไม่รู้ร้อนรน

ข้าวที่ปลูกไม่ขายเอาไว้มอง

ร้านค้าของท้องถิ่นแกไม่สน

ด้วยพืชผักปลูกนั้นพอปรน

จึงแก่ไว้ตัวตนตำบลดิน

จึงไม่มีใครรู้อยู่อย่างไร

แม่ถูกใส่โคลนให้เป็นผี

เป็นคนบ้านาเบื่อไม่เหลือดี

ความโดดเดี่ยวเหมือนไม่มีไรที่มา

เสียงแห่งเข้าคู่เคียงเสียงเหยียบยก

ท่วงทำนองของครกสะทกหล้า

คำตะเกียงผุดแต่มีแสงไฟฟ้า

คลอเพลงขลุ่ยเอื้อยช้ากระท่อมฉัน

เราเก็บหักผักบัวแม่กล้วยเกรอง

ต่างสบตากันเองแล้วยิ้มขึ้น

ดอกผลจากลักขโมยยิ่งหวานมัน

คันกระสุนไม่สำคัญแล้ววันนี้

ดวงตาเรากระพริบกระชิบกระซาบ

ในหัวใจไหวภาพอาบแสงสี

จึงเกิดบึงหนึ่งในบึงใหม่มี

เกิดพื้นที่กว้างใหญ่บึงใจเรา

Whether the mainstream of the world is, the old man who owns the lotus pond still lives by his own rules. He isolates himself from this chaotic world that most people struggle for a living. He makes a living just enough to survive not too little, not too much. No matter others think of him as a scary man or an outsider he doesn't care, he learned to be happy and satisfied with who he is and what he has.

เหตุผล / Reason

เมื่อได้อ่านวรรณกรรมบท บึงบัว ทำให้นึกถึงเปรียบเทียบประเทศต่าง ๆ ในปัจจุบันที่มีความเจริญทางเทคโนโลยี มีความมั่งคั่ง ร่ำรวย มีอำนาจต่อรองในเรื่องต่าง ๆ แต่เมื่อเจอกับวิกฤตปัญหาต่าง ๆ เช่น โควิด ทุกประเทศดูแย่ วุ่นวาย ตั้งตัวกับปัญหาได้ไม่ดี แต่ประเทศไทยเรากับรับมือได้ดี เหมือนในวรรณกรรมที่พูดถึงตาแก่เจ้าของบึงบัว ที่ใช้ชีวิตตามวิถีพอเพียง ทำการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ไม่ต้องพึ่งพาหรือหาซื้อของจากร้านค้า ผู้คนต่างมองว่าแก่แปลกประหลาด ผมจึงวาดภาพเพื่อสื่อว่า บึงบัวเปรียบดังประเทศไทย ที่มีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย มีจิตใจงดงามตั้งดอกบัว มีความเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ แบ่งปัน มีทรัพยากรที่อุดมสมบูรณ์ แต่กลับถูกมองว่าเป็นประเทศที่ยังไม่พัฒนา เมื่อเจอวิกฤตประเทศเราก็กังคังเข้มแข็งและมีความสามัคคี โดยรอบนอกบึงบัวผมได้ใช้สัตว์ต่าง ๆ แทนความมั่งคั่ง อำนาจ ความศิวิไลซ์ ความเจริญ ความวุ่นวาย ที่คอยคุกคาม เอาเปรียบและคอยปิดกั้นเรา แต่ประเทศเรายังคงดำรงชีวิตอยู่ได้ ภายใต้การใช้ชีวิตแบบวิถีพอเพียง มีความเอื้อเฟื้อ แบ่งปัน แม้บางครั้งเราจะมีน้ำตา มีบาดแผล อันเกิดจากปัญหาต่าง ๆ แต่เราทุกคนก็ยังคงมีรอยยิ้มและมีความสุขกับมันได้ ทำให้ผมมีความรักและภูมิใจในความเป็นไทยมากยิ่งขึ้น

When reading the scriptures of the Bueng Bua (lotus pond), it reminds me to our world nowadays that have prospered technology. They are wealthy, have bargaining power in various matters, but when faced with crises, problems such as COVID, all countries look poor, chaotic, and poorly set up to cope with problems. In Thailand, we cope well. As in literature speaking about the eyes of the owner of the lotus pond, who lives in a self-sufficient way, cultivate, raise animals, does not have to rely on or buy from a store. People think he is strange, so I drew a

picture to convey Bueng Bua is like Thailand with a simple lifestyle that has a heart as beautiful as a lotus, kindness, generosity, sharing abundant resources but seen as an undeveloped country. When faced with a crisis, our country is still strong with harmony. Outside the lotus pond, I use animals to stand for all powers, civilization, chaos, which threaten to take advantage and keep us off. Our country can still survive under living a self-sufficient lifestyle. We are generous, sharing. Even though sometimes we have tears and wounds caused by various problems, we can all still have a smile and enjoy it. This makes me more loving and proud of being Thai.